

OPLATA POCZTOWA OPLACONA RYCZAŁTEM.

Dzisiejszy numer zawiera 6 stron

OSTATNIE WIADOMOŚCI KRAKOWSKIE

10

GROSZY

Rok II.

Kraków Czwartek 24 Listopada 1932

10

GROSZY

Nr. 327

500.000 pracowników żąda zniżki cen artykułów pierwszej potrzeby

Śmiało i wyraźnie przedstawiłmy swego czasu, jak się przed stawia sprawa karteli w Polsce i jakim ciężarem kładzie się na świat pracy. Domagaliśmy się wówczas obniżenia cen artykułów skartelizowanych, które zostały wyrubowane, zaś po ostatnich redukcjach płac pracowników artykuły skartelizowane stały się wprost niedostępne dla szerokiego rzesz konsumentów.

Ideę naszą podzieliła ostatnio Centralna Rada Pracownicza, reprezentująca przeszło pół miliona zorganizowanych pracowników prywatnych, samorządowych i państwowych, która po akcji interwencyjnej u czynników rządowych organizuje kampanję, zmierzającą do obniżenia cen artykułów pierwszej potrzeby.

We wszystkich ośrodkach pracy organizacyjnej, dokąd sięgają wpływy Centralnej Rady Pracowniczej przez związki zrzeszone, mają być popularyzowane hasła zniżki cen, przede wszystkim artykułów skartelizowanych. Społeczeństwo zostanie wezwane do współpracy, by wspólnym wysiłkiem ukroczyć łeb hydry spekulacji i drożyzny, zwłaszcza dotkliwej i społecznie nie-

sprawiedliwej, gdy setki tysięcy rodzin pozbawione jest pracy i źródeł utrzymania.

Centralna Rada Pracownicza wysuwa nadto hasło obniżenia cen czynszu komornianego oraz opłat, pobieranych przez przedsiębiorstwa użyteczności publicznej. Obniżka ta powinna sięgać 25 proc. Obniżka ta nie wy-

równa jeszcze strat, poniesionych przez świat pracowniczy wskutek redukcji poborów.

Jesteśmy pewni, że hasła Centralnej Rady Pracowniczej wywołają silny oddźwięk w społeczeństwie, gdyż akcji obronnej domaga się i oskołatanych i wynędzniałych rodzin pracowniczych.

NOWA FALA BEZROBOCIA

W Łodzi traci pracę 5.300 robotników

ŁÓDŹ (tel. wł.) — W sobotę, dn. 19 b. m. dobiegł końca termin wypowiedzenia pracy w zakładach Scheiblera i Grohmana. Umowa pracy nie została przedłużona i z dniem wczorajszym zakłady zostały unieruchomione. Ostatnio fabryki zatrudniały 6050 robotników, z których za-

trzymano ok. 700 osób dla wykończenia pewnych rozpoczętych robót, dla obsługi magazynów, kotłowni i t. p. Z pozostałych, około 1000 osób nie posiada uprawnień do pobierania za pomóg z Funduszu Bezrobocia, około 4.300 robotników będzie zapomogi te pobierać.

w Zawierciu — 3.400

ZAWIERCIE (tel. wł.) — W dniu wczorajszym otrzymali wy-

mówienie wszyscy robotnicy, zatrudnieni w olbrzymiej fabryce wyrobów bawełnianych p. t. „Zawiercie”. Jeśli fabryka zostanie unieruchomiona, pracę utraci 3400 robotników.

Hitler nie utworzy rządu parlamentarnego a w Niemczech pozostanie władcą gen. Schleicher, min. Reichswehry

BERLIN. (Tel. wł.) Sytuacja polityczna w Niemczech, wywołana przesileniem gabinetowym, nie została jeszcze wyjaśniona. Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że Hitler nie zdoła osiągnąć porozumienia w celu utworzenia gabinetu parlamentarnego, opartego o większość w Reichstagu. Klęka grająca się około kanclerza Papena i stojąca blisko prezydenta Hindenburga, której polityczną reprezentacją

jest stronnictwo niemiecko-narodowe, odmówiła udziału w rozmowach na temat utworzenia gabinetu parlamentarnego przez Hitlera. Grupa ta, jak już kilkakrotnie podkreślaliśmy, znać za do utrzymania formy rządów prezydenckich, to jest niezależnych od stronnictw a opartych na zauszaniu prezydenta Rzeszy.

Hasło rękowania o utworzenie gabinetu parlamentarnego będzie dla zwo-

leników takiego kursu rządzenia jeszcze jednym dowodem konieczności gabinetu prezydenckiego.

Koniecznym jednak jest jeszcze jedna uwaga, że zmiana rządu, względnie jego składu osobowego, nie ma specjalnego znaczenia, gdyż faktycznym władcą Niemiec jest minister Reichswehry gen. Schleicher, który wejdzie w skład każdego rządu.

Koźmiwy min. Becka w Genewie

GENEWA. (P.A.T.). Minister spraw zagranicznych Beck odbył wczoraj przed południem półtoragodzinną rozmowę z sir Erikim Drummondem. Od czasu tej pierwszej swojej rozmowy z sekretarzem generalnym Ligi ministrów Beck omówił wszystkie aktualne kwestie z działalności Ligi, interesujące Polskę. Po południu min. Beck rozmawiał z sir Joannem Simonem angielskim min. spraw zagr. i Paul Boncour'em, przewodniczącym francuskiej delegacji.

Krwawa rozprawa szumowin łódzkich

ŁÓDŹ (tel. wł.) — Nocy ubiegłej, o 4-ej nad ranem, policjant, przechodząc jedną z ulic na peryferiach miasta, zauważył, że do jakiegoś przechodnia podszło 2 osobników i dobywszy rewolwerów, dali doń kilka strzałów. Policjant natychmiast pogończył za zbrodniarzami, ale nie zdołał ich zatrzymać. Ciężko rannym przechodniem okazał się znany policjant Albin Banasiak. Nie chciał on wskazać sprawców po strzeleniu, oświadczając, iż gdy wyleczy się z ran, sam się z nimi policzy!

Autobus rozbity przez pociąg 11 osób zabitych

RZYM (ATE) — Pod Rzymem wydarzyła się wczoraj rano straszna katastrofa samochodowa. 52 młodych faszystów wracało autobusem z wycieczki do

miasta. Na skrzyżowaniu szosy i toru kolejowego wypadł z zakrętu pociąg pociąg pociąg — Mediolan, który roztrzaskał autobus. Jest 11 zabitych.

Pozostali odnieśli mniej lub więcej ciężkie obrażenia. Katastrofa wydarzyła się podczas ulewnej deszczu, wskutek którego szofer stracił orientację.

33 więźniów uciekło przez tunel z argentyńskiego więzienia

Z więzienia w Buenos Aires udało się uciec 33 więźniom tunelem, który sobie sami wykopali pod ulicą aż do piwnicy przeciwległego domu. Trudno, sobie wyobrazić, jak szalona to była praca. Z nadzwyczajną zręcznością wierceili oni dziury w fundamentach murów, które spotykały na swej drodze. Należy dodać, że tunel miał około stu metrów długości i przechodził pod kilkoma budynkami.

Więźniowie byli naprawdę w posiadaniu odpowiednich narzędzi, potrzebnych do wykonania tego przedsięwzięcia. Skąd je zdobyli, to pozostaje zagadką. Jak dalece fachowo kopali swój tunel, dowodzi fakt, że zaprowadzili sobie pod ziemią światło elektryczne. Instalacja i prąd kradziony był z więzienia. Praca w

tunelu wymagała największych ostrożności tak z powodu groźnych zawaleń, jak i z obawy, że łada chwila dozorca wykryją

przygotowania do ucieczki. Ostatnie ucieczka się udała. Uciekinierów do tej chwili nie udało się odszukać.

Atak na prezydenta Warszawy przypuścił bezrobotny, szarpąc inż. Słomińskiego i żądając chleba lub pracy!

Terenem niebywałego zdarzenia był wczoraj gmach Magistratu stołecznego. Mimo iż stało się sprawą zatuszowaną, by nie nadać jej rozgłosu, udało się nam zebrać dokładne szczegóły.

Utarł się zwyczaj w Magistracie, że gdy prezydent miasta, inż. Słomiński, udaje się do swego biura, na schodach przy muje patentów i w trybie doraźnym załatwia prośby.

Wczoraj, jak zwykle na schodach, prowadzących do gabinetu p. prezydenta zebrała się grupa bezrobotnych. Na twarzach ich malowało się silne zdenerwowanie. Rozmawiali półgłosem.

O czym? Niewątpliwie o codziennych troskach, o braku chleba, o głodnych dzieciach i t. d.

Nagle ukazał się prezydent. Bezrobotni, jakby poderwani iskrą elektryczną, odwrócili się doń twarzami i w chwili, gdy inż. Słomiński zamierzał przejść, otoczyli go zwartym kołem. Prezydent, przyzwyczajony do codziennych scen tego rodzaju, bynajmniej nie był zdziwiony zachowaniem się bezrobotnych.

Niespodziewanie z pośród grupy wystąpił, jak się później okazało, Zygmunt Malanowski (Belgijka 11) i podszedłszy do prezydenta, groźnie odczytał: „Panie prezydencie! Nie wydo-

stanie się pan stać żywy, jeśli nie otrzymamy zapomogi albo pracy”.

Inż. Słomiński starał się zaprowadzić nad sytuacją i kategorycznie oświadczył: „Rozpatrzyć prośby, ale na schodach nie udzielić odpowiedzi”. Wówczas Malanowski, nie panując już nad sobą, rzucił się na prezydenta i zaczął go szarpać. Wybuchła awantura.

Bezrobotni zamierzali już przyjąć z pomocą Malanowskiego, ale nadbiegli woźni wraz z zaalarmowanymi policjantami i zaczęli zlikwidowali. Malanowskiego zatrzymano.

Rozporządzenie o nowym rozkładzie ferij szkolnych

W związku z wczoraj przez nas podaną wiadomością o nowej organizacji roku szkolnego dowiadujemy się, że ośnośne rozporządzenie ministra wyznaczy religijnych i oświecenia publicznego zostało już wydane z mocą obowiązującą w bieżącym roku.

Wobec tego pierwsze półroczne szkolne kończy się w dniu 22-lm grudnia b. r., ferie zaś zimowe trwać będą od dn. 23-go grudnia do dnia 15-go stycznia 1933 r. włącznie.

Rozporządzenie przewiduje ponadto, że ferie wiekanocne trwać będą tylko jeden tydzień, a ferie letnie — zgodnie z naszą informacją — od dnia 16-go czerwca do dnia 19-go sierpnia każdego roku.

GIEŁDA

Tendencja niejednolita, obroty małe. Dolar — 8.90 i jedna czwarta, rubel złoty 4.61.

Dla pożyczek państwowych tendencja przeważnie słabsza, a dla listów zastawnych i akcji — niejednolita.

Przejazd Trockiego przez Paryż

PARYŻ. (P.A.T.). Trocki przybył z Lyonu do Paryża wczoraj rano. Policja nie dopuszcza do Trockiego dziennikarzy ani fotografów. Opuścił on dworzec bocznym wąskimi torami i wszedł do zamkniętego samochodu, którym udał się na dworzec północny,

skąd o 8.15. odjechał do Dunkierki. Trocki i jego żona zajęli zarezerwowany przedział o zapuszczonych roletach. Trocki otrzymał zezwolenie na pobyt w Paryżu jedynie w przeciągu paru godzin.

Jakie można wyciągnąć wnioski z naszej ankiety?

Rząd musi podjąć akcję pomocy bezrobotnym

Nasza ankieta w sprawie zwalczania bezrobocia wzbudziła wielkie zainteresowanie, jak się zresztą spodziewać można było. Jest to bowiem jedna z najbardziej palących kwestyj. Pod brzemieniem bezrobocia cierpią wszystkie państwa, wszystkie warstwy społeczne. Dziś, kiedy po miesiącu kończymy dyskusję publiczną, pragniemy zebrać i omówić rezultaty tej ankiety.

W artykule redakcyjnym, który stał się punktem wyjścia ankiety, zaznaczyliśmy, że każde państwo wymaga innych metod i środków w zwalczaniu bezrobocia. Ten punkt widzenia podzielili wszyscy. Również wszyscy, którzy w skróceniu czasu pracy upatrywali jeden ze środków zmniejszających bezrobocie, zgodzili się ze stanowiskiem zajętym przez nas, że środek ten może jedynie wówczas mieć znaczenie, kiedy nie zostaną zmniejszone zarobki robotnicze.

Przedstawiciele światopoglądu socjalistycznego, którzy zabierali głos w naszej ankiecie podkreślali, że kryzys obecny nie ma charakteru konjunkturnego, lecz jest kryzysem ustrojowym. Akcentowali oni, że ustroj kapitalistyczny nie jest w stanie zlikwidować klęski bezrobocia, która jest niejako wyrazem tego ustroju. Najbardziej pouczające to przedstawiciel lewego skrzydła P. P. S. i jej lider gospodarczy pos. Zygmunt Zaremba. Podzielił ten punkt widzenia i inni przedstawiciele świata robotniczego, jak b. min. Moraczewski, b. min. Ziemięcki, poseł Arciszewski, radny Tomczak i inni.

Jeśli chodzi o jakieś środki, zmniejszające do pewnego stopnia zatrudnienie, wszyscy zgodzili się z tym, że pomocna z punktu widzenia społecznego roboty publiczne i inwestycyjne państwowe i samorządowe mogą w tej mierze wiele zdziałać. Chodzi więc tylko o planizację! Budżet państwa nie przewiduje żadnych sum, któreby z tego punktu widzenia miały jakąkolwiek poważniejszą wartość. Samorządy są oczywiście w gorszej sytuacji, niż państwo. Prezydent Warszawy Stanisław Rozładowski rękę i składa ten cały balast opiece rządowej. Prezydent Łodzi pos. Ziemięcki, pragnie tańszych kredytów, które zostałyby obrócone na roboty publiczne.

Sprawę osadzenia bezrobotnych na roli poruszył b. marszałek Sejmu Rataj, jeden z przywódców Stronnictwa Ludowego. P. Rataj odrzuca takie projekty, jako niemożliwe dla nas, a na-

wet szkodliwe. Wskazuje przytem na wielką ilość bezrobotnych na wsi i na nieopłacalność gospodarki rolnej. Osadzenie bezrobotnych na roli „byłoby nonsensem gospodarczym”. Jedynie w zwiększeniu możliwości konsumpcji, widzi marszałek Rataj, drogę do uzdrowienia kryzysu.

Ze strony Czytelników padło kilka konkretnych projektów. Wymienimy wśród nich te, które zacierają do powołania Związku Bezrobotnych, celem

przeprowadzenia pewnych określonych postulatów. A więc Czytelnicy domagają się zakazu pracy dla emerytów, zakazu pracy na likwidacji posadach oraz utworzenia spółdzielni bezrobotnych, które pracowałyby na warunkach wymiennych, t. zn., że w skład spółdzielni wchodziłoby bezrobotni różnych zawodów i produkowali towary. Te towary byłyby wymieniane na inne towary, czy produkty. W projektach naszych Czytelników ta

ostatnia sprawa nie jest dość ściśle sformułowana i została przez nas uzupełniona. Proponujemy dalej inną, by jakaś organizacja bezrobotnych ułatwiała wymianę środków produkcyjnych i konsumpcyjnych między bezrobotnymi.

Inicjując publiczną wymianę zdań na temat bezrobocia zdawaliśmy sobie w całej rozciągłości sprawę z trudności tego proble-

mu, więc — wiedzieliśmy, jakie mogą być propozycje, gdyż przy całej rozciągłości tego problemu, ilość odpowiedzi jest nie słychanie ograniczona. Bezrobocie jest zjawiskiem masowym i z tego powodu wszystkie środki rańunkowe, jeśli mają być skuteczne, muszą wyjść ze strony władz rządowych, względnie muszą być przez nie przeprowadzone. Jedynie w ręku państwa znajduje się klucz do rozwiązania tego problemu. Może ktoś zauważy, że państwo przecież nie może wszystkiego zrobić. Słusznie, ale robi wiele rzeczy, które doskonale obeszłyby się bez interwencji państwowej.

Zresztą nowoczesne prawo-dawstwo socjalne przewiduje w pierwszym rzędzie opiekę i pomoc państwową nad człowiekiem, który wskutek przyczyn od siebie niezależnych pozbawiony został pracy. I teraz, kiedy ze strony pracodawców prowadzona jest ostra nagonka na ubezpieczenia socjalne, które jakoby pogłębiały kryzys, należy jak najkategoryczniej zaznaczyć, że jedynie rozbudowa ubezpieczeń socjalnych jest ostoją dla świata pracy z zaszereżeniem odpowiedniego administrowania.

Program rządu polskiego jest, podobnie jak wielu innych państw, wybitnie obronny. W okresie, kiedy przyrost bezrobotnych nie następował tak szybko, wypłacano zasiłki, które pozwalały na głodowe życie. Później skrócono czas korzystania z zasiłków i ich wysokość do granic ostatecznych. Zniesiono zasiłki dla częściowo bezrobotnych, ale gdy nęda coraz to częściej zaglądała do oczu setkom tysięcy, które znikąd żadnej pomocy nie otrzymują, rząd zorganizował akcję zapomogową. Akcje, z której korzysta bardzo wiele osób, znajdujących się już nad przepaścią, albo i na jej dnie. Na tężenie tej akcji przypada zazwyczaj w okresie zimowym, kiedy zamierzają wszelkie roboty sezonowe.

Ta pomoc, do której zresztą bardzo wydajnie przyczynia się ogół pracujących, jest bardzo konieczna, ale, jak zaznaczyliśmy, nosi wyraźne znamiona defensywy.

Oczywiście zupa i chleb są tańsze, aniżeli budowa szos. Ale tak być nie może! Od lat nie robi się u nas absolutnie nic pozytywnego dla wciągnięcia w proces produkcyjny setek tysięcy rąk roboczych, które przecież po jakimś okresie czasu, będą zupełnie stracone.

Jest w Polsce wiele do zrobienia. Inwestycje, które należy u nas zrobić, mogą przez szereg lat zatrudnić wszystkich bezrobotnych. Skarb państwa nie ma pieniędzy, ale jest wiele takich pozycji w budżecie, które można śmiało zmniejszyć, znieść. Istnieje wiele innych możliwości, ale należy się zdecydować. Uparte chodzenie po linii doświadczenia innych, trzymanie się wypróbowanych metod nie zawsze musi być dobre. Eksperymentowanie kosztuje i może jest niebezpieczne, ale zawsze daje nowe możliwości. Nasz rząd chlubi się, że nie robi eksperymentów i dlatego za to powiedzenie zbiera oklaski od przedstawicieli Lewiatana.

Dla człowieka, dla świadomego obywatela nie „zupa błotowa” ale praca jest odpowiednią formą zasiłkową. Niechajże po tej linii pójdzie rządowy plan walki z bezrobociem!

Tragiczna sprawa woźnego z mechanicznej fabryki obuwia

W sądzie cywilnym znajduje się tragiczna sprawa woźnego Walentego Kowalczyka, pracującego w Mechanicznej Fabryce Obuwia. (Bonifraterska 11/13).

Kowalczyk zajmował mieszkanie znajdujące się przy fabryce. Pożal się Boże, co to było za mieszkanie. W takich anty-sanitarnych warunkach drugiej

nory ze świecąby szukał.

Komórka o drewnianych przegrodach, zastępujących ściany, posadzka kamienna, całość tonąca w okropnej wilgoci.

Nieszczęśliwy człowiek upominał się o inne mieszkanie, ale prośby jego zbywano milczeniem.

Wreszcie po trzech latach przebywania za życia w takim

grobie, Kowalczyk ciężko rozchorował się, musiano zawieźć go do szpitala, gdzie lekarze orzekli, że ma zapalenie szpiku kostnego i amputowali mu lewą nogę.

Kowalczyk wystąpił teraz przeciwko firmie o odszkodowanie w wysokości 17800 złotych. obrońcą jego jest adw. Kenigsztajn.

Uczeń — podwójny morderca

Podwójne morderstwo dokonane przez 19-letniego ucznia szkoły technicznej w Brześciu. Fabjana Gąsiorowskiego, który zarabiał sielkierą w nocy kolegów szkolnych, braci Tadeusza i Zdzisława Ignatowskich, ze względu na brak motywu zbrodni, nie przestaje ambarasować prawników, którzy zachodzą w głowę, co popełniło młodociane oskarżonego do szaleńczego mordu.

Zapytany w pierwszej chwili przez policję, dlaczego zabił, odpisał: „Napadła mnie taka mania” i sąd okręgowy poprzestając na tym i nie zapytując wcale o opinię lekarzy, wydał wyrok skazujący Fabjana Gąsiorowskiego na 15 lat ciężkiego więzienia.

Gdy sprawa znalazła się w drugiej instancji, obrońca adw. Szczerbiński kategorycznie żądał, by wypowiedzieli się psychiatrzy i sąd postanowił pod-

dać oskarżonego obserwacji lekarskiej w Tworkach.

Ołgnatowskim wiadomo, że po urodzeniu się, dostał na lewej skroni jakiegoś wysięku, na który lekarze nie mogli nic poradzić i ślad pozostał. Oskarżony miewał stale bóle głowy, był małowolny, wiecznie ponury i zdradzał skłonności do podróżowania i włóczenia się po lasach. Podczas takich wędrówek ginął z dymu nieraz na parę tygodni.

Adwokat pod zarzutem sprzeniewierzeń

Zaufał przyjacielowi-utrącającemu

Aresztowanie adwokata Stefana Heydukowskiego, znanego

obrońcy w sprawach wojskowych, oficera rezerwy i podpułkownika korpusu sadownictwa wojskowego, odbiło się głośnym echem w Warszawie, zwłaszcza wobec zarzutów postawionych mu, przywłaszczenia sobie znacznych kwot pieniężnych z depozytów klientów skich, powierzonych jego pieczy.

Wczoraj adw. Heydukowski zasiadł na ławie oskarżonych. Odpowiadał z wolności, za kaucją hipoteczną złożoną przez rodzinę w wysokości 15 tysięcy złotych. Tyle mniej więcej wynosiły niedobory, składające się z sum w walucie obcej i złotych monet.

Bronił oskarżonego, adwokat Paschowski i Miecz. Uttinger. Adw. Heydukowski nie przyznał się do winy.

— Otrzymałem do depozytu 557 dolarów i 2350 rubli w złocie od spadkobierców zmarłego właściciela warsztatu elektrycznościowego, Leona Wiehla i 6000 zł. za sprzedane towary upadłej firmy L. Galkowski. Oddałem to wszystko na przechowanie swemu przyjacielowi, towarzyszywi z pola bitwy i dwuletniej niewoli niemieckiej. Stefanowi Wisłockiemu, człowiekowi obracającemu milionowymi sumami. Wisłocki miał w Warszawie przedstawicielstwo wielkich fabryk włókienniczych Scheiblera i Grolmana. Nigdy mi przez myśl nie przeszło, że ten człowiek może się zachwycić finałowo. Mówił, że posłał kasety w banku i do niej włożył moje depozyty, z którymi miałem trochę kłopotu.

Był to jeden z najmilszych ludzi. Zawsze, kiedy potrzebowałem pieniędzy, dawał mi bez pokwitowania, bo dla niego suma 10 lub 20 tysięcy złotych nie odgrywała roli. Wisłocki po pełnił samobójstwo wraz z żoną, nie pozostawiając wcale wskazówek, co zrobić z moim depozytem. Po śmierci jego okazało się, że nie miał wcale kasety w banku, a ostatnio jeździł stale do Zopnot i grał. Przegrywał. Badanie rachunków Scheiblera i Grolmana wykazało, że firma ta poniosła strat na półtora do dwóch milionów złotych. Liczyłem że pożyczę pieniądze, choćby na lichwiarski procent, a pokryje braki. Staratem się na wszystkie strony, obiecywałem mi, ale konjunktura się psuła, nadchodził kryzys, interesy moje zachwiały się, zachorowałem na serce i leżałem pół roku w łóżku, wreszcie machnąłem na wszystko ręką i powiedziałem sobie, niech się dzieje co chce!

Zbadani świadkowie bez wyjątku zeznawali przychylnie dla oskarżonego. Zresztą w miarę możliwości, stara się pokryć braki i poszkodowani nie żywią doń pretensji.

Wytoczenie 70 proc. sów za strajk rolny

W wyniku ostatniego strajku rolników na terenie województwa lubelskiego wytoczyła prokuratura Sądu Okręgowego w Lublinie 70 spraw karnych za stwarzanie terroru i niedozwolną agitację strajkową.

Pocieszone niemowlę

Libacja w kołysce

(S. F.) P. Józefa Gąsek, służący u państwa K. (Leszno 73), siedząc przy kołysce synka swych chlebobawców, 10-ciu-miesięcznego Geniusia, wdychała ciężko.

Miała coś pilnego do załatwienia, a tu jak na złość, wszyscy z domu wyszli.

Podeszła do okna i wyjrzała. Na podwórzu bawił się 12-letni syn sąsiadów.

— Kazik! — krzyknęła p. Józia. — Chcesz kotleta?.. To chodź! Dzieciaka pare minut poplujesz. Ja tylko przed brame skoczę!

Kazik zjawił się natychmiast i zasiadł przy kołysce.

— Jak się dzieciak obudzi i zacznie krzyczeć, to mu z tej butelki mleka daj — pouczyła swego zastępcę p. Józia i zbiegła na dół.

Po paru minutach dzieciak obudził się i zaczął przeraźliwie płakać. Kazik przytknął mu butelkę z mlekiem do ust, ale gdy tylko odjął, Geniusz znów zaczął płakać. Powtarzało się to kilka razy.

Zniecierpliwiony chłopak, rozejrzał się dokoła i wzrok jego zatrzymał się, na stojącej na półce, butelce z etykietą „spirytus 95 proc.”. Nie namyślając się wiele, dołął do mleka łyżeczkę spirytusu i podał butelkę Geniusiowi.

— Masz Genius! Zalewaj robaka!

I faktycznie Genius, pociągawszy zdrowo, rozchmizował się i zaczął klaskać w rączki.

— A widzisz? — zabawił go Kazik. — Dobrze, co?... Jak pokrośniesz, to bez mleka dostaniesz...

Geniusz się pocieszył, ale skutki pocieszenia były fatalne.

Kiedy pani K. wróciła do domu i wzięła na ręce syna, żeby go nakarmić, Genius był taki wlały, że... nie mógł trafić do pierśi!

A jego płaczuchy?.. Wyrażnie wskazywały na silny rozstrój żołądka.

Przerażona matka wezwała lekarza, przeprowadzono śledztwo i wszystkim się wykryło.

P. Józia z podbitym okiem i z zapakowanym koszykiem jeszcze tego samego dnia opuściła mieszkanie państwa K. z koszykiem poszła do ciotki A. z podbitym okiem do sądu, żeby wniesić skargę przeciwko pani Józii K. o pobicie.

Na rozprawie w Sądzie Grodzkim, na której wszystkie obecne na sali matki płakały nad iossem Geniusia, wyinterżono pani K. karę grzywny w wysokości 50 zł. Zaś siedzący wśród publiczności łachowcy kiwali z politowaniem głową.

— Wszystko przez to, że dzieciak żadnej kaski nie dostał.

PEŁNA TABELA

26-ej Państwowej Loterii Klasowej
V-ty dzień cięgnięcia

Główne wygrane

100.000 zł. na nr. 15849.
15.000 zł. na nr. 23349.
2.000 zł. na nr. nr. 36658
119846

Stawki i premie po 1000 zł. —
na nr. nr. 2980 4133 12538
19964 22950 25843 26981 32599
34825 45730 46939 46820 49631
49999 56500 61233 63483 67286
70692 74909 86738 91284 91636
111048 114102 116644 125005
126202 128694 131084 132049
132646 135592 135636 138020
142901 7466 13317 17609
136493

1000 zł. na nr. nr. 4196 11489
29909.

500 zł. na nr. nr. 8718 9050
86933.

400 zł. na nr. nr. 37665 57306
64639 71405 74877 85952
101142 103084 120120 137129.

200 zł. na nr. nr. 6489 8221
33918 36900 54118 60022 68588
68953 75377 89471 134145
145920.

150 zł. na nr. nr. 5672 15718
16456 16948 21569 24079 27440
32189 49126 54680 56484 56839
59946 62268 67320 75503 87187
87434 88639 97859 102634
105787 117921 133517 138644.

Stawki

28 134 500 671 706 29 822 1023
1596 600 471756 932 2207 574 80 692
2811 38 3258 467 872 4001 276 386
4466 68 542 611 12 59 781 5090 113
5136 210 387 410 65 613 778 952 6496
6772 865 987 7073 222 323 404 73 534
7630 890 8083 307 448 759 9036 49
9416 661 787.

10023 75 112 88 449 564 735 72 808
10872 950 61 11333 51 471 789 95 808
11943 75 12199 332 51 493 519 35 56
12593 906 13002 472 537 950 14092
14275 92 474 730 46 15311 691 748
15831 909 16025 45 53 238 378 998
17053 87 148 181 210 356 435 95 534
17764 18030 143 239 444 693 760 979
19149 69 265 342 605 09 73 709 800
19830.

20072 329 83 692 21282 375 418 584
21757 90 844 22058 304 55 78 689 731
22813 23022 105 36 206 79 401 43 505
23563 627 64 786 24079 201 903 25003
25028 178 282 406 35 896 944 70
26087 463 594 721 810 21042 265 351
27356 67 516 27 687 959 61 28355 407
28458 84 98 513 674 844 944 46 61
29522 614.

LOS należy kupować tylko
w najszybszej kolekturze
A. WOLAŃSKA
Centr. N-Swiat 19. Oddz.: Marszałk. 129
Chłodna 20 N-Swiat 33 Faga Wileńska 11
Konto P. K. O. Nr. 7192.

30072 115 232 79 855 31316 449 586
31813 32313 24 60 478 548 33012 514
33743 34101 386 484 91 623 50 35057
35100 361 64 847 86 980 36021 350
36539 805 59 37064 119 394 499 572
37627 40 52 828 945 38100 303 675 83
38890 39099 449 92 642 61 912.
40095 96 121 375 475 968 41503 76
41623 90 954 42048 166 213 79 342 408
42423 62 511 44 56 602 43281 395
44117 31 272 87 322 54 460 520 61 94
44836 909 45189 308 442 43 744 833
45067 46718 959 47059 118 48 567 824
47947 82 43106 222 42 328 88 509 96
48679 948 49249 63 361 695 861 85 955
48990.

50037 261 348 787 975 51013 19 51
51056 80 126 238 441 704 50 87 922
52020 78 81 149 315 432 46 530 2 140
53161 227 310 80 86 685 787 948

Wybitni artyści przed sądem pracy

Sąd Pracy rozpoznawał wczoraj szereg spraw, w których w roli oskarżonych występowały znani artyści scen stołecznych. Pierwszy miał stawać znakomity odtwórca roli cara Iwana Groźnego — Kazimierz Junosza-Stępowski, pozwany przez żonę Michała Skórskiego o zapłacenie 1100 zł. za pracę. Wyrok zapadł zadowolony, gdyż p. Junosza nie stał się. Z kolei rozpatrywano sprawę żony p. Stępowskiego, p. Jadwigi, która winna jest 268

54020 57 149 369 407 72 676 984 55103
55135 63 201 45 583 700 857 901 18
55954 56175 221 51 489 503 713 937
57043 163 83 271 628 728 95 58083
58110 216 415 25 530 31 618 24 39
58753 62 93 874 934 59607 746 828
59956.

60006 77 144 225 302 741 51 934
61324 420 50 580 629 724 62071 364
62426 79 608 79 758 63160 510 65 649
63555 711 874 912 61086 953 65043
65169 95 529 641 96 955 66173 267 430
66512 91 67049 66 127 247 348 593
67615 880 68028 215 460 67 675 87 81
69059 312 428 31 45 634 918 49.

70206 366 92 540 43 71794 959
72002 09 254 367 408 893 73135 231
73554 630 791 978 74109 23 28 225
74243 300 552 636 886 97 75497 638
75710 34 77 76029 103 90 242 94 602
76838 77052 68 157 355 79 448 93 517
77920 78312 32 526 643 750 75 79193
225 95 348 648 901 09.

80211 352 416 512 614 713 874 944
80989 97 81188 250 62 348 431 33 569
81820 41 948 82175 276 499 892 959
83167 578 95 84032 163 324 95 493 535
84567 715 873 906 85336 63 525 97
85930 44 86032 34 38 234 201 06 88
86426 628 769 930 87036 151 291 496
87525 67 666 70 757 88107 219 34 317
88480 554 64 89044 166 244 98 361
89166 622 65.

90036 123 432 501 38 641 883 91075
91122 29 342 806 36 92024 171 187 285
92372 686 720 968 92020 119 46 76
93205 20 93 375 427 615 33 704 820
93927 34 94156 224 26 376 455 60 601
94658 796 95009 732 905 16 24 97163
97329 99 630 58 734 98126 268 81
98294 643 816 982 99315 597 618 723
99851 91 942.

100010 119 236 422 773 101062 129
101302 09 20 407 37 49 519 82 763 914
102049 348 522 630 915 103050 93 207
103233 514 45 858 104252 53 57 80

101294 870 905 105057 78 292 572 690
106034 242 80 322 478 515 29 601 18
108924 45 101030 489 528 35 56 755
108354 374 417 109257 328 515 31.

110037 264 753 800 20 911 111052
111105 71 329 83 412 42 69 717 41
112019 79 112 308 448 49 772 74
113156 96 257 476 94 507 650 76 80
113751 1144/2 538 91 665 928 115301
115455 92 675 714 75 972 116148 73
116202 67 387 750 838 958 117013 153
245 92 684 88 785 918 83 118230 35
118404 539 53 734 926 119048 183 217
119263 308 571 607 69 79 719 802 27
119386.

120077 83 136 318 57 456 549 91
120601 701 812 20 121101 66 311 544
121611 77 754 57 853 916 122260 317
490 507 53 854 938 49 123019 115 275
123352 66 405 520 609 39 92 733
124282 95 309 82 426 570 732 43 63
124928 125022 46 114 285 325 28 71
126043 199 322 611 704 951 127030
127257 78 571 623 732 128016 97 653
128823 30 72 74 941 129189 376 416
129425 63 538 624 760 76 829 39 56.

130030 414 36 45 536 689 703 92
130876 980 131087 259 352 99 507 625
131790 845 83 915 132213 368 400 639
132873 909 133010 121 26 83 217 302
133334 645 746 134116 75 352 625 84
134756 58 85 857 922 99 135009 85
135474 811 136325 445 585 890 137093
137214 41 474 796 848 138007 131 72
138829 410 558 87 657 60 96 796 975
138999 139137 82 469 703 22 51 811
139996.

140059 73 128 595 742 864 141282
141289 352 73 498 527 57 768 142320
142405 61 584 738 80 830 916 30
143313 35 530 52 68 966 144036 129
144177 374 85 408 60 504 681 862
144943 145024 139 224 320 38 668 91
145725 146087 222 43 471 703 903 39
146945 147029 136 528 892 902 35.

Dwa tajemnicze morderstwa

Ofiarami padli milioner i przyjaciel Hoovera

(m.) Miasto drapaczy chmur, afer, samobójstw, zbrodni, wielkich bankructw — Nowy Jork za notował znów w swej przebugatej kronice dwie wielkie sensacje. Oto w tych dniach przed sądem stanęła młodzianka, bo zaledwie 20-letnia Libby Holman, oskarżona o zabójstwo swego męża, znanego milionera, Smith-Reinholda. Proces wzbudził olbrzymie zainteresowanie i zgromadził tłumy publiczności.

Na podstawie przewodu sądownego można stworzyć następujący obraz: Libby, piękna, młoda dziewczyna była girlsą w podrzędnym kabarecie nowojorskim. Dzięki swej urodzie i wielkiemu talentowi zwróciła uwagę łachowców i w krótkim czasie potem robi karierę. Staje się gwiazdą, o którą toczą zawzięte boje dyrektorzy teatrów.

Przełomowym punktem w życiu Libby jest znajomość z milionerem Smith-Reinholdem. Olsniono na bogactwem Smith'a, którego „takowano” na 200 milionów dolarów, Libby zostaje jego żoną.

Małżeństwo okazało się niedobre. Smith pragnął mieć żonę wyłącznie dla siebie, a tymczasem żadna sława Libby nie zamierzała porzucić sceny. Na temle dochodziło do gorszących awantur.

zł. swemu lokajowi, Janowi Gosiłowskiemu.

Dyrektor Teatru Polskiego, p. Arnold Szyfman miał sprawę o niezapłacenie sfoierowi, Wiszniewskiemu 673 zł., wreszcie barytonu Opery, p. Eugeniusza Mosakowski — o niezapłacenie służącej, Stanisławie Poczesnej — 340 zł.

Jak na jeden dzień — aż nadto — byli reprezentowani nasi artyści.

I oto pewnego dnia Smith'a znaleziono na balkonie pałacu bez życia. Obok leżał porzucony rewolwer. Policja. Dochodzenie i... Libby zasiada na ławie oskarżonych jako mężobójczyni. Dwaj słynni adwokaci podjęli się obrony uroczej morderczynie.

Na rozprawie sądowej przedstawiono listy, pozostawione przez Smith'a, z których wynikało, że nieszczęśliwy małżonek postanowił popełnić samobójstwo. A że i ekspertyza lekarska była dość mglista — w rezultacie Libby zwolniono z zarzutów.

Mimo to w dalszym ciągu utrzymują, że Libby zamordowała swego męża. Wkrótce odbędzie się drugi proces o spadek po tragicznie zmarłym milionerze, gdyż rodzina zamierza przejąć jego majątek.

Niemniejszą sensację wywołało znalezienie zwłok Rajmunda Robina, przyjaciela b. prezydenta USA — Hoovera. Okazuje się, że w dniu, gdy wyjechał on do

Waszyngtonu, by zobaczyć się z Hooverem, nagle znikł i mimo poszukiwań nie znaleziono go. Dopiero po pewnym czasie, rybacy wyłowili z rzeki zwłoki. Był to Robin.

Zmarły należał do najwybitniejszych przeciwników wprowadzenia handlu wódką w Ameryce. Walczył zaciekle i przyczynił się niejednokrotnie do likwidowania band przemytniczych.

Przed paru dniami, w czasie obławy zatrzymano znanego przemytnika, Ralfa Cloude. Przyciśnięty do muru, Cloude przyznał, że 4-ch członków jego bandy uprowadziło Robina a następnie zamordowało. Było to wynikiem złożonej przez bandę przysięgi, że Robin musi być „uprzątnięty”.

Dodać należy, że banda Cloude'a do czasu wystąpienia Robina zdołała przeszmuglować do Ameryki „wody życia” za 6 milionów dolarów. To też, by uniknąć kryzysu, musieli Robina zamordować.

Posterunkowy dżentelmen

Jesienna idylla pod mostem kolejowym

(S. F.) Wybrzeżem Gdańskim, szkodzi...
— Owszem... Spokojne miejsce, tylko mokro... Łamania w kościach można dostać...
— Nie Antoś!.. Kości frajer...
Aby reszta była cała...
Rozmowę przerwał dźwięk po calunku.

— Antoś!..
— Czego?
— Słyszysz? Pociąg na most wjeżdża.
— Boisz się?
— Niee... Lubie jechać...
— No to jadziem...
Znów rozległ się pocałunek. Posterunkowy zataił oddech. Był człowiekiem z sercem.

— POCO im przeszkadzać? — myślał. — Jak mają siedzieć, niech przynajmniej wiedzą za co.

Pomimo zimna czekał, aż wrószcie, kiedy parka przerwała gruchanie, wyrósł przed nimi w całej okazałości.

— Proszę ze mną do komisariatu.

Zaskoczona para: Antoni Rusiniak (Dom Noclegowy — Długa 6) i Genowefa Lewandowska (Nalewki 19), podnieśli się leniwie z ziemi.

— Wiesz co, Genka? — zaproponował p. Rusiniak. — Pójdziem faktycznie do komisariatu, trochę się zagrześć.

— Czy aby nas wpuszczają...
— Co mają nie wpuszczać! Same zapraszają.

I poszli w asyście szlachetnego posterunkowego. Grzeją się dotychczas.

Smutny zjazd

(gór.) Zjechał się przywódca piłkarstwa polskiego do stolicy i w ciągu kilkunastu godzin głowili się nad palącymi zagadnieniami. Godny uznania występ, jeśli się zważy, że panowie ci, ludzie pracy, poświęcili dzień wypoczynkowy — niedziela — byle tylko przyczynić się do uzdrowienia chorego organizmu piłkarstwa w Polsce.

Gdyby jednak potrafili... Okażalo się bowiem, że zdania są podzielone, gdyż każdy inaczej chciałby zreformować to, co z takim hałasem zbudowano w w pamiętnym roku 1926.

Ostatecznie uchwalono dwa wnioski, z których jeden idzie w kierunku zmniejszenia liczby klubów do 10-ciu, drugi dość niejasny mówi o podziale lig na 2 grupy. Nie załatwiono tylko jednej zasadniczej sprawy: „jak uchronić się od zarazy z wodowstwu, która wdarła się do szeregów piłkarskich”.

Na to pytanie nie dano odpowiedzi. Widocznie brak nam ludzi, którzy odważnie postawiliby tę sprawę. Czyż nie leniej jasno postawić tę kwestię? Dla czego obchodzić ją z boku? Przecież w tych warunkach, w dalszym ciągu nie umiemy hałas na nie nierzównościach.

I dlatego też zjazd, który nie potrafił przeciąć tego ropiejącego wrzodu zasługuje na miano smutnego. Dopóki kwestja

amatorstwa czy zawodowstwa, nie zostaną definitywnie załatwione, piłkarstwo nasze w żadnym wypadku nie odegra tej roli, na którą zewszeczmiar zasługuje.

ZE ŚWIATA

AUTOMATYCZNE ZAMYKANIE OKIEN W RAZIE DESZCZU

Brzmi to fantastycznie, a jest zupełnie proste. Amerykański konstruktor umieszcza w oknie (otwartym) naciągniętą strunę, posiadającą tę właściwość, że kurczy się ona pod wpływem wilgoci.

Kurczenie to powoduje przesunięcie wyłącznika, do którego struna jest przymocowana. Wyłącznik puszcza w ruch mechanizm elektryczny, który zamyka okno.

Czułość przyrządu jest tak wielka, że już w 15 sekund po rozpoczęciu się deszczu, okno jest zamknięte.

KOT, JAKO ŻYWA SZCZOTKA

Pewien amerykański robotnik zajmował się czyszczeniem rur dziesięciometrowej długości i 25-centymetrowej średnicy. Kłopotliwa praca jego polegała na usunięciu kurzu za pomocą przewleczenia przez całą długość rury szczotki, popychanej kijem. Pewnego dnia zobaczył, że kot w pogoni za myszą wbiegł do rury i przedostawszy się przez nią — zmógł mimowoli cały kurz. Od tego dnia praca jego polega na łapaniu myszy i wpuszczaniu ich do rur. Resztę robią koty.

SAMOCHOŃ SAM SOBIE CZYŚCI DROGĘ

Pewien wynalazca zaproponował umieszczenie na zderzakach przednich samochodu silnych elektromagnesów, które przyciągałyby, groźne dla opon, gwoździe, złamane podkowy i t. p. odpadki metalowe.

Próby nowego wynalazku polegały na przejeżdżaniu odcinka szosy, dosłownie usianego ostrymi kawałkami żelaza.

Samochód przejechał bez szwanku, pozostawiając za sobą dwa pasy asfaltu, oczyszczone z metalu. Pytanie tylko, jak usunąć szkło, którego magnes nie przyciąga.

Wyścig ofiarności na rzecz bezrobotnych jest nakazem życia

Listopad

23

ŚRODA

Klemensa

Wsch. st. g. 7:08 — Zach. st. g. 15:38

Przepowiednie astrologiczne.

Dzieci, które dziś przyjdą na świat będą się oznaczały wybitną inteligencją i czeka je piękna przyszłość. Dzień dla interesów bardzo sposobny, dużo powodzenia w miłości.

Samobójstwo kupca w Krakowie

Wczoraj rano o godz. 8-mej odebrał sobie życie wystrzałem z rewolweru w prawą skroń Stanisław Barbachan, kupiec, lat 43, zamieszkały w Krakowie. przy ulicy Moniuszki 26.

Wzywany lekarz Pogotowia rabunkowego zastał już zimne zwłoki.

Zboczeniec zamordował 7 kobiet na tle seksualnym

Przed sądem w Lincu w Austrii rozpoczął się wczoraj proces przeciw wielokrotnemu mordercy kobiet rzeźnikowi Franciszkowi Leitgoebowi, któremu akt oskarżenia zarzuca 7 morderstw dokonanych w ciągu 20 lat na kobietach i obrabowanie swoich ofiar. Morderca przyznaje się do zarzucanych mu morderstw, odrzuca jednak zarzut obrabowania ofiar. Twierdzi on, że nie jest ani złodziejem, ani rabusem. Mordował kobiety jedynie z nienawiści. Zeznał, że jest człowiekiem zboczoną seksualnie.

Sąd doraźny nad potwornym mordercą

Stanisław Maksym, morderca Anny Pieruta z Ujkowic (pow. Przemyśl), którą ubiegłej niedzieli znaleziono na cmentarzu w Żurawicy dosłownie zarżniętą, stanie przed sądem doraźnym. Jak się w trakcie dochodzeń okazało, utrzymywał Maksym od dłuższego czasu z denatką, która służyła u jego rodziców, stosunki miłosne. Obecnie była już Anna Pieruta w czwartym miesiącu ciąży. Maksym, nie chcąc dopuścić do urodzenia, które przeszkodziłoby mu w jego planach małżeńskich, dziewczynę zamordował. Natychmiast po aresztowaniu przyznał się Maksym do popełnienia zbrodni. Razem z Maksymem aresztowano jego matkę, Katarzynę Maksym, jako podejrzaną o współudział w zbrodni.

W Pustyni i w Puszczy

Po wielkich sukcesach artystycznych w całej Polsce do Krakowa zawitał objazdowy Teatr Szkolny z Warszawy i rozpoczynając swoje występy dziś we środę o godz. 4-tej w Teatrze „Bagatela” wystawiając inscenizację precyzyjnej powieści dla młodzieży Henryka Sienkiewicza pt. w Pustyni i w Puszczy.

Inszenizacja, przeróbka sceniczna i reżyserja Antoniego Szczerby.

Ceny miejsc od 49 gr. do zł. 1.50 już do nabycia w kasie Teatru „Bagatela” od godz. 10 rano do 4 popołudniu. Zamówienia telefoniczne pod Nr. 133-94.

Wybuch w laboratorium chemicznym na Uniw. Jag.

Wczoraj popołudniu studenci pracujący w pracowni chemii organicznej przy ul. Olszewskiego, zaalarmowani zostali gwałtowną detonacją.

Jak się okazało, podczas doświadczeń wykonywanych przez jednego ze studentów nastąpiła eksplozja. Ranny został student Skorupa. Wypadek zparzył się w nieobecności prof. Dziwonińskiego,

KRONIKA KRAKOWA

Czy Polsce grozi katastrofa wstrząsu ziemi?

W południowej Holandji zanotowano wczoraj silny wstrząs ziemi. W Den Dunge zarysowały się mury miejscowego kościoła.

Stacja sejsmograficzna koło Frankfurtu nad Menem zanotowała najsilniejsze wstrząsy około g. 1 w nocy.

W związku z powyższymi wiadomościami p. dyr. Państw. Instytutu Geologicznego prof. Morawicz w Warszawie wyjaśnia: — Tego rodzaju zjawiska geologiczne nie są czymś niezwykłym. Są to często mechaniczne przesuwania się mas ziemnych, ziemia nieustannie kurczy się „osiada” i proces stygnięcia skorupy ziemskiej powoduje stale wstrząsy w różnych punktach globu. Tego rodzaju zjawiska mieliśmy niedawno w Polsce na G. Śląsku. Wstrząsy te nie mają nic wspólnego z trzęsieniem ziemi z przyczyn wulkanicznych.

Czy wstrząsy ziemi w Holandji mogą mieć jakiś oddźwięk w Polsce? Raczej nie. Są to zjawiska o charakterze przeważnie lokalnym przestrzeni około tysiąca kilometrów dzieląca obszar Polski od brzegów Atlantyku jest dość znaczna aby tego rodzaju wstrząsy mogło odbić się u nas. W każdym razie o trzęsieniu ziemi raczej nie może być mowy.

Straszliwa tragedia rodzinna

Wieś Holendry, pod Błoniem była terenem straszliwej tragedii rodzinnej. Zamieszkały tam Ludwik Rogalski po zażartej kłótni z żoną chwycił siekierę, zamierzając się uderzyć kobietę. Świadkiem tej sceny był syn 22-letni Stanisław. Młody Rogalski chwycił tępy drąg i zdzielił nim swego ojca po głowie. Cios był niezwykle silny. Starzec zachwiał się, runął na podłogę i po chwili zmarł.

Na miejsce przybyły władze śledcze. Ojciec ojca aresztowano i osadzono w areszcie.

Kupiec w roli detektywa

P. Zysman Rasbaum kupiec zam. w Warszawie przy ulicy Twardej 5, powrócił do domu i zastał w mieszkaniu trzech złodziei.

Zbladłszy nieco z wrażenia zamknął drzwi na klucz i popędził do dozorczy. Zaryglowano bramę i wezwano policję.

Do lokalu p. Zysmana wkroczyli przedstawiciele władzy i zastali wszystko w pełnym porządku. W mieszkaniu było ciemno i ze złodziei ani śladu. Kupiec został sam i zaczął zachodzić w głowę w jaki sposób przez szczelnie zamknięte drzwi zniknęło 3 ludzi. Już gotów był uwierzyć w czary gdy nagle usłyszał zupełnie realne kichnięcie pochodzące z pod łóżka.

Poczuł zupełnie wyraźnie że dusza siadła mu na ramieniu, nie ustąpił jednak z placu i bohatercko ujął nogę wystającą z pod małżeńskiego łóżka.

Trumfujący kupiec wezwał po raz drugi policję. Tym razem już nie miano do niego pretensji i poprzedni protokół anulowano. Złodziejami byli Rymarz, Fiszlewicz oraz Skrzypek wszyscy niedawno zwolnieni z więzienia na podstawie amnestji.

Buchalter w Prokocimiu okradł swego ojca

Policja aresztowała Potońca Antoniego, lat 34, buchaltera zam. w Prokocimiu Sienkiewicza 6. za opilstwo przyczem stwierdzono że jest on poszukiwany przez Komisariat P. P. w Nowym Sączu za kradzież kwoty 5500 zł. na szkodę swego ojca.

Ujęcie niebezpiecznego opryszka na ul. Karmelickiej

Policja aresztowała Wojnarowicza Wincentego, robotnika zam. Al. Krasińskiego 19 za systematyczną kradzież pieniędzy z zamkniętego sklepu Nowaka Marcina przy ul. Karmelickiej 8 gdzie dostawał się przy pomocy dobranego klucza. W nocy z dnia 21 na 22 bm. poszkodowany Nowak pozostał na noc w sklepie i przytrzymał Wojnarowicza w chwili gdy ten otworzył sklep zamierzając brać pieniądze z kasy. Dotychczasowa szkoda wynosi 120 zł.

Akuszka przed sądem w Krakowie

Wczoraj odbyła się przed Sądem okr. karnym w Krakowie rozprawa przeciw Karolinie Trybuchowej z Wolicy oskarżonej o występki z § 335 u. k. polegający na tem, iż wymieniona wezwana jako akuszka w czasie odbywającego się nieprawidłowego porodu Marii Sendor w Wolicy w marcu br. zaniedbała wezwać pomocy lekarza w wyniku czego Marija Sendor poniosła śmierć.

Oskarżona do winy się nie przyznała twierdząc iż dołożyła wszystkich kroków pilności i że śmierć nastąpiła wskutek wypadku. Orzeczenie znawców i protokół sekcji nie przesądzał winy oskarżonej.

Ponieważ czyn osk. zagrożony był karą do 1 roku aresztu przeto w zastosowaniu ustawy amnestyjnej prok. wnioskował umorzenie postępowania, a gdy obrońca oskarżonej przeprowadzenia postępowania również się nie domagał sprawa została umorzona.

Sądowi przew. s. s. o. dr. Partyka oskarżał wiceprokurator dr. Stawarski, bronił adw. dr. Jan Bardel.

Ujęcie kelnera kieszonkowca w Banku Spółek Zarobkowych

Policja aresztowała Emila fałse Weita lat 29 kelnera bez zajęcia zam. Czarnowiejska 19, który dnia 21 bm. o godz. 13-tej usiłował skraść z Banku Spółek Zarobkowych w Rynku Głównym L. 8 z kieszeni Władysława Kąckiego kwotę 1.000 zł. lecz został na uczynku kradzieży przytrzymany.

Tragiczna śmierć kolejarza

Na torze kolejowym w Bydgoszczy, znaleziono wczoraj zwłoki konduktora kolejowego Jana Wrześniaka z Poznania. Śp. Wrześniak przyjechał do Bydgoszczy służbowo: widziano go ostatnio chodzącego bez celu po torze. Wobec tego, że nie był on trzeźwym jest prawdopodobieństwem, iż śp. Wrześniak wpadł pod manewrujący pociąg.

Epilog mordu seksualnego

Wczoraj zasiadł na ławie oskarżonych przed sądem okr. karnym w Krakowie Stanisław Jaworski, lat 39 murarz, oskarżony o zabójstwo Julji Kaczmar prostytutki. Akt oskarżenia zarzuca osk. Jaworskiemu, że dnia 17 lipca br. w Bronowicach Małych o godz. 2 w nocy popełnił zabójstwo w nast. sposób: Jaworski wracając krytycznego dnia do domu spotkał Julję Kaczmar którą zabrał do siebie do domu. Po zabawie powstała między nimi sprzeczka na tle zapłaty za towarzystwo... Kaczmar wołała „zapłać mi pan, ja pana nie znam” zaś oskarżony wołał „Ty mnie nie znasz ja ci nie zapłacę, wynoś się stąd”. Usłyszawszy te krzyki Marija Nabelcowa, która odnajęła oskarżonemu pokój weszła by się dowiedzieć co się tam dzieje. W pokoju zauważyła oskarżonego w negliżu, a na łóżku Julję Kaczmar rozebraną do naga. Nabelcowa chciała w tej sprawie interwenjować lecz została przez oskarżonego odepchnięta. Oskarżony po jej odejściu rzucił się na Julję Kaczmar uderzając ją pięścią w głowę i pierś, następnie skoczył na jej brzuch bosymi nogami i począł skakać aż wyzionęła ducha. Zanim przybyła policja i pogotowie było już za późno gdyż Kaczmar już nie żyła. W toku śledztwa ustalono, że Julja Kaczmar była pijaną. Oskarżony Jaworski w śledztwie przyznał, że pobił denatkę gdyż tak krzyczała, że miał złudzenie iż ona jest dziką świnią i że walczy z dziką świnią. Badany przez psychiatrów uznany został za odpowiedzialnego za czyny popełnione. Wedle opinii biegłych psychiatrów jedynie właściwym miejscem dla niego jest więzienie karne.

Oskarżony zeznał że w krytycznym dniu był zupełnie pijany a denatka gdy ją przyprowadził do mieszkania bez przerwy krzyczała. Świadkowie zeznawali na korzyść oskarżonego. Po przesłuchaniu świadków i wywodów prokuratora Trybunał udał się na naradę z której wydał wyrok skazujący osk. Jaworskiego na 7 lat c. w. Rozpr. przew. s. o. dr. Krupiński wot, s. o. dr. Bobilewicz i Solecki, osk. prok. dr. Przytułski.

„Małżeński” dramal w stróżówce

W stróżówce domu przy ul. Kazimierzowskiej 47 we Lwowie doszło wczoraj do krwawej rozprawy między 30-letnim Wincentym Szczawińskim, szewcem, a 20-letnim Władysławem Sikorskim.

Dozorczynią tego domu jest Paulina Tyrcha, która utrzymywała stosunki miłosne ze Szczawińskim, zaś córka jej żyła z Sikorskim. Wczoraj doszło do kłótni między Sikorskim, a Szczawińskim, w czasie której Szczawiński pobił Paulinę Tychową i jej córkę. Sikorski stając w obronie kobiet, chwycił siekierę i uderzył nią w głowę Szczawińskiego, tak, że ten stracił przytomność.

Przekonany, że zabił Szczawińskiego, zgłosił się na policję donosząc o zbrodni. Zanim jednak policja zjawiła się na miejscu Szczawiński odzyskał przytomność i po przesłuchaniu został odstawiony do szpitala. Sikorskiego aresztowano.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO. Sulkowski

REPERTUAR KIN.

Uciecha: Żona na jedną noc
Atlantic: Zdobywca serc. Tygrys
Promień: Idjota
Słońce: Melodia serc
Świt: Biały Ślad
Sztuka: Blond venus
Adria: Godzina z tobą
Apollo: Kinomania

Radjo

G. 12.10 Muz. płyt gramof., 15.20 Kom. meteorolog., 15.40 Kom. gospodarczy. 16.25 Płyty gramof. 16.40 Odczyt p. t. „Wyspiański, a nowa Polska”, 17.40 Odczyt, 18.25 Muz. taneczna, 19.00 Rozmaitości, 21.00 Wiad. sportowe krakowskie, 21.10 Recital fortepianowy, 22.15 Stare walce i stare melodie z płyt gramof., 22.55 Komunikat meteorol. i policyjny.

Dyżur nocny aptek

Rynek Gł. 22, Florjańska 15, Karmelicka 23, Aleja 19 Listopada 5, Dietla 77.

Syn dwu matek

Alfredo Fiandenese, kupiec z Medjolanu był od 8 lat żonaty ale nie czuł się w małżeństwie szczęśliwy. Brakło mu dziecka Fiandenese marzył o synu, a gdy zaczął już tracić nadzieję, groził żonie rozwodem.

Tymczasem w maju 1931 r. małżonka oświadczyła mu nagłe że spodziewa się dziecka.

P. Marija Fiandenese sama wybrała sobie lecznicę była to prywatna klinika akuszki Conetty Ranno.

W lutym 1932 przyszło na świat dziecko. Oznajmiono uszczęśliwionemu ojcu że, ma syna. W tydzień potem matka wróciła z niemowlęciem do domu.

Od tego dnia upłynęły miesiące. Miesiące szczęśliwe dla małżonków Fiandenese.

Aż pewnego dnia otrzymał p. Fiandenese anonim {z którego się dowiedział, że matką dziecka nie jest jego żona.

Wtedy kupiec zwrócił się do detektywa polecając mu wyświetlenie zagadki.

I cóż się okazało? Mały Benvenuto nie był synem Fiandenese, ani jego żony. Był on dzieckiem pewnej panny z dobrego domu Diomiry Biasi.

Knpiec dowiedziawszy się o tem wpadł we wściekłość. Wypędził żonę z domu i zaskarżył do sądu ją, akuszerkę i matkę malca o podrzucenie dziecka.

Na procesie rozgrywały się dramatyczne sceny pomiędzy dwiema matkami jednego syna. Sąd wzruszony rozpaczą kobiet i biorąc pod uwagę pobudki jakie zmusiły kobiety do tak niezwykłego czynu łagodnie odniósł się do tej sprawy.

Prawdziwa matka zapytana przez sędziego czy woli chłopca oddać do przytułku czy zostawić u p. Fiandenese, odpowiedziała, że raczej zgadza się na drugie.

Wobec tego sąd zostawił malca u jego przybranej matki i wszystkie kobiety uniewinił.

Sezanie, otwórz się!

Po północy na ul. Trębackiej w Warszawie przed barem „Sezam” zatrzymał się jegomość na chwilek nogach ubrany w bekieszanę i myśliwą czapkę futrzaną.

— Hej, otwórz się! — krzyczał, aż szyby zadrażyły w barze. Nim przybiegł policjant z pobliskiego posterunku, pan dziadec owinął pięść w szalik i z rozmachem uderzył w taflę szklaną.

Szyba rozsypała się na drobne kawałki. Rozochoczonego dziadka zaproszono do komisariatu. Był nim obywatel gminy Blizne pod Warszawą p. Wacław O.

Odpowie za ten wybrzyk przed sądem, a żona w domu dołoży.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Kraków, ul. Na Gródka 2. — Telefon 173-02 (od godz. 8 — 11 w poł.)

CENY OGŁOSZEŃ: w Kronice krakowskiej 1 wiersz. mm. 50 gr. Drobne 25 gr. za wyraz. Prenumerata miesięczna zł. 3.— wraz z odnośnieniem do domu.

Odpowiedzialny redaktor i wydawca: Alfred Kwiatkowski

Drukarnia Monopol, Kraków, Na Gródka 2